

RENGØRINGS- OG VAGTSELSKABERNES
ARBEJDSGIVERFORENING

Den 11. februar 1974.

Rengørings- og Vagtselskabernes Arbejdsgiverforening skal herved tillade sig at gøre udvalget opmærksom på følgende:

1. På grund af det i brancherne store antal månedslønnede deltidsansatte medarbejdere vil brancherne ikke opnå den fulde henholdsvis halve dækning, som er forudsat i bemærkningerne til paragraf 1 i lovforslag nr. 87 af 8. februar 1974 vedrørende omkostningsdæmpende ydelser.

Dette skyldes de timeintervaller, som ATP anvender, nemlig for månedslønnede:

Arbejdsgiverbidrag

0- 65 timer pr. måned	0 kr.
65-129 timer pr. måned	12 kr.
mindst 130 timer pr. måned	24 kr.

Dette kan belyses ved følgende eksempel fra en af branchens større virksomheder:

Indbetalt arbejdsgiverbidrag 4. kvartal 1973 androg i alt 308.091 kr., hvoraf 56.880 kr. vedrører funktionærer og 251.211 kr. arbejdere, hvilket omregnet til antal helårsarbejdere andrager

$$\frac{251.211 \times 4}{288} = 3.489 \text{ helårsarbejdere.}$$

Godtgørelse ifølge lovforslag nr. 87:

$$3.489 \times 1.728 = 6.028.992 \text{ kr.}$$

Imidlertid var det faktiske timeforbrug i perioden 2.481.300 arbejdstimer.

Dette repræsenterer følgende antal fuldtidsbeskæftigede ($4\frac{1}{4}$ time ugentlig = $542\frac{3}{4}$ time pr. kvartal.)

$$\frac{2.481.300}{542\frac{3}{4}} = 4.571 \text{ helårsarbejdere,}$$

hvilket ville give en godtgørelse på:

$$4.571 \times 1.728 = 7.898.688 \text{ kr.}$$

Dette giver altså for en enkelt virksomhed indenfor brancherne en underdækning på ikke mindre end kr. 1.869.696,— eller over 30 pct. i forhold til virksomheder, der alene beskæftiger fuldtidsansatte.

2. På grund af, at rengørings- og vagt-

branchernes omkostninger for den langt overvejende dels vedkommende består af lønninger, vil det kunne betyde en ødelæggelse af brancherne, såfremt man i tilslutning til vedtagelsen af lov nr. 87 gennemfører et tillæg til lovforslag nr. 72 af 29. januar 1974, således som det er udtalt af arbejdsministeren i hans skriftlige fremsættelse til lovforslag nr. 87 iflg. citat:

„Hvis formålet med ordningen i øvrigt skal nås, vil det være nødvendigt, at der ved a conto-udbetalinger stilles midler til rådighed for arbejdsgiverne over den periode, i hvilken udbetaling af de omhandlede dyrtidsportioner skal finde sted. På den anden side er det en forudsætning for udbetaling af ydelsen og dermed a conto- udbetalingerne, at de som følge af januarpristallet udløste dyrtidsportioner ikke indregnes i priserne. En hertil sigtende bestemmelse vil blive foreslået indføjet i det af handelsministeren den 29/1 74 fremsatte forslag til lov om priser og avancer.“

Såfremt det ikke bliver muligt at indregne den del af de pr. 1/3-74 udløste dyrtidsportioner, som ikke kompenseres iflg. lovforslag nr. 87, i priserne, vil nedenstående eksempel klart vise virkningerne for vore brancher:

Udløsning af 3 dyrtidsportioner a 40 øre pr. 1. marts 1974 giver følgende merudgifter beregnet på førnævnte antal arbejdstimer fra 4. kvartal 1973:

	Kr.
2.481.300 arbejdstimer a 1,20 kr.	2.977.560
+ løntillæg 18,7 pct. (feriepenge, sygedagpenge, søgnehelligdagsbetaling, ansvarsforsikring samt arbejdsgiverforeningsbidrag) . . .	556.804

I alt stigning i lønomkostning pr. kvartal 3.534.364

eller omregnet til helårsbasis $\times 4$ 14.137.456
Statskompensation ifølge foranstående 6.028.992

Udækket difference 8.108.464